

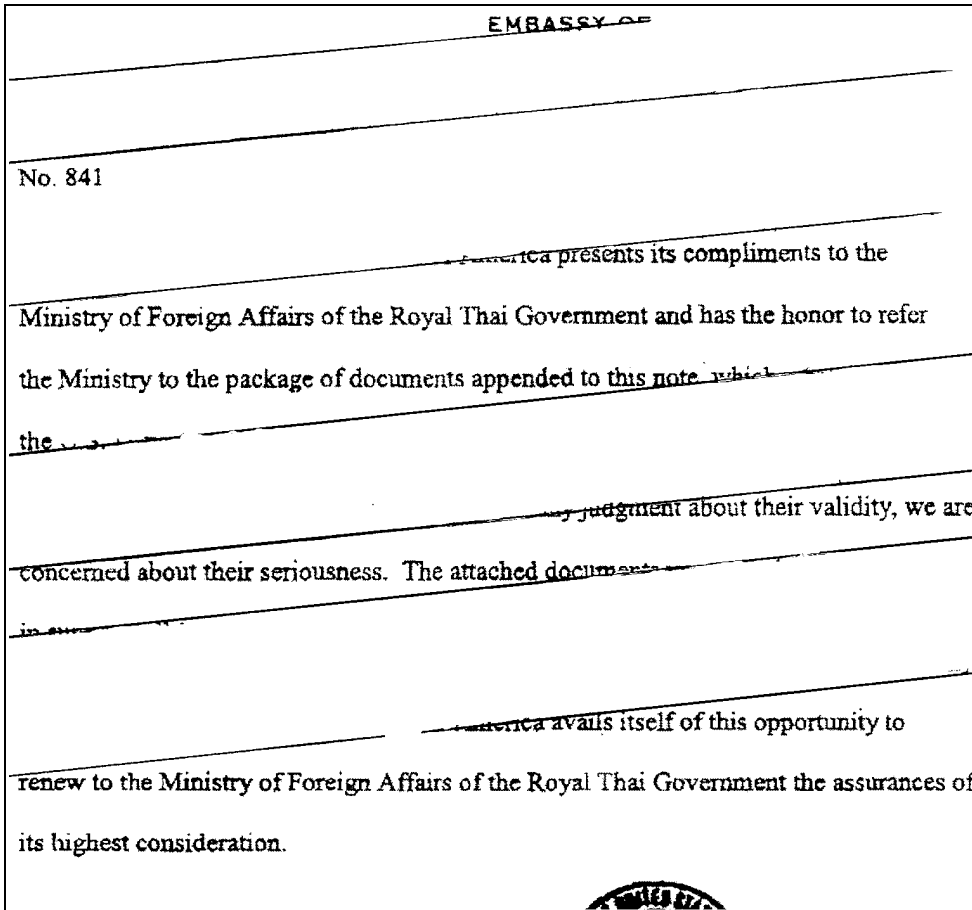
เพราะเหตุใดชาวต่างชาติไม่ไว้วางใจรัฐบาลไทย

โดย ดร. เจฟฟรีย์ เรซ

ผู้เขียนเรื่องนี้เล่าถึงประสบการณ์ในการอาศัยกระบวนการยุติธรรมที่ล้มเหลวในการปกป้องทรัพย์สินของครอบครัวชาวต่างชาติ ตลอดสามปี กระบวนการต่างประเทศของไทยไม่ตอบบันทึกการทูตของประเทศสหรัฐอเมริกาที่ขอให้สอบสวนกรณีทุจริตและคดีใช้ค่าเสียหาย

ชาวต่างชาติหลายคนรวมถึงผู้เจรจาเอฟทีเอ เชื่อว่ารัฐบาล ไม่จริงใจ ที่จะสนับสนุนให้มีการปฏิบัติตามก.ม. จึงเป็นผลให้ฝ่ายสหรัฐเน้นมาตรการปกป้องสิทธิของผู้ลงทุนชาวต่างชาติ อย่างเช่นเรื่อง การวินิจฉัยข้อพิพาทที่ไม่ต้องอาศัยกระบวนการยุติธรรมซึ่งชาวต่างชาติหลาย ๆ คน เห็นว่าไม่น่าไว้วางใจเพราะอาจถูกข่มขู่จากกลุ่มผู้มีอำนาจ

เพราะเหตุใดชาวต่างชาติจึงเชื่อเช่นนั้น ดังเรื่องราวต่อไปนี้

มีบันทึกการทูตจากประเทศสหรัฐอเมริกาฉบับหนึ่งซึ่งยังรอคอยคำตอบจากกระทรวงการต่างประเทศของไทยมาสามปีแล้ว ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความง่ายที่จะใช้ลูกเล่นนอกระบบที่จะโกงชาวต่างชาติและการละเลยไม่ใส่ใจปฏิบัติตามก.ม. ของหน่วยราชการ

ถ้าคนทั่วไปเข้าใจรายละเอียดในเรื่องนี้จะ

ตระหนักดีว่าเพราะเหตุใดคู่เจรจาฝ่ายสหรัฐจึงแข็งกร้าวในบางประเด็นและจะมีวิธีใดที่จะช่วยกันสร้างภาพพจน์ทั่วไปให้ดีขึ้นในสายตาของชาติต่าง ๆ

การยกยอกทรัพย์สิน

เรื่องนี้เกี่ยวข้องกับ ๓ ครอบครัวไทยและสหรัฐที่ร่วมกันลงทุนในการจัดซื้อและพัฒนาที่ดินชานเมือง แต่โชคร้ายเกิดข้อขัดแย้งกับหุ้นส่วนไทย ๑ คน และเรื่องนี้ถึงศาล ในระหว่างที่คดีกำลังยืดเยื้ออยู่ในศาล เป็นเวลานานสิบปีกว่าที่ศาลจะมีคำพิพากษาแบ่งทรัพย์สินให้แก่ทุกฝ่าย หุ้นส่วนไทยได้ทำการชักพอกทรัพย์สินให้เป็นของตนเองแต่เพียงผู้เดียว โดยที่หุ้นส่วนชาวต่างชาติต้องกลายเป็นผู้เสียหายทั้งหมด ทั้ง ๆ ที่ได้ปฏิบัติตามก.ม.ไทยอย่างเคร่งครัด

ฝ่ายหุ้นส่วนไทยได้ละเมิดทั้งก.ม. แพ่งและอาญาโดยได้รับความร่วมมือช่วยเหลือจากข้าราชการกระทำผิดและปกปิดเรื่องนี้จนได้ทรัพย์สินเกือบทั้งหมดไปครอบครองเพียงผู้เดียว

รายละเอียดต่อไปนี้จะแสดงให้เห็นว่า เป็นการยากที่ชาวต่างชาติจะเชื่อถือในความจริงใจตราบไต่ที่รัฐบาลไม่ตั้งใจที่จะสนับสนุนให้มีการปฏิบัติตามก.ม.

ข้าราชการใช้อำนาจหน้าที่โดยมิชอบ

ในวันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๓๖ ศาลต่างจังหวัดได้พิพากษาว่าทั้งหุ้นส่วนไทยและต่างชาติมีกรรมสิทธิ์เป็นเจ้าของร่วมกันในที่ดินและสิ่งปลูกสร้างที่พิพาท

อีกสองสัปดาห์ต่อมา หุ้นส่วนไทยได้อोनกรรมสิทธิ์ในที่ดินพิพาทจำนวนสองไร่ให้บุคคลภายนอกโดยไม่แจ้งให้หุ้นส่วนชาวต่างชาติทราบ

เมื่อเจ้าหน้าที่ตำรวจสอบสวนแล้วสรุปว่าคดียกยอกมีมูลจริง จึงส่งสำนวนให้อัยการประจำจังหวัด แต่อัยการกลับนิ่งเฉยไม่ทำอะไรทั้ง ๆ ที่ปรากฏหลักฐานชัดเจนที่สุด ต่อมาหุ้นส่วนชาวต่างชาติจึงต้องยื่นฟ้องเป็นคดีเอกชน ศาลพิพากษาว่าหุ้นส่วนไทยกระทำความผิดฐานยกยอก ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการที่อัยการสั่งไม่ฟ้องน่าสงสัย

เหตุผลที่แท้จริงปรากฏ

ต่อมาอีกกระยะหนึ่งได้ทราบโดยบังเอิญว่าเหตุผลที่อัยการสั่งไม่ฟ้องเป็นเพราะว่าข้าราชการบางคนมีส่วนร่วมในการช่วยยกยอกททรัพย์ ถ้าสั่งฟ้องเรื่องนี้จะถูกเปิดเผย กล่าวคือผู้ซื้อที่ดินแปลงนี้มาเบิกความในศาลว่า "ข้าฯ รู้จักจำเลยที่ ๑ โดยอัยการผู้ช่วย จังหวัด.....เป็นผู้บอกว่าจำเลยที่ ๑ ต้องการขายที่ดินแปลงที่พิพาทให้เนื่องจากที่ดินกำลังจะถูกยึด"

ข้าฯ รู้จักจำเลยที่ ๑ กับจำเลยที่ ๑ โดยอัยการผู้ช่วยจังหวัด.....

เป็นผู้บอกว่าจำเลยที่ ๑ จะต้องการขายที่ดินแปลงพิพาทให้เนื่องจากที่ดินกำลังจะถูกยึด

คำให้การของผู้ซื้อที่ดินบ่งบอกถึงบทบาทของอัยการผู้ช่วยในการยกยอก

อัยการผู้ช่วยที่ผู้ซื้อระบุชื่อต่อมาในคำเบิกความเป็นเพื่อนสนิทของหุ้นส่วนไทยและทราบดีว่า ที่ดินแปลงที่เสนอขายเป็นที่ดินพิพาท คำเบิกความพิสดารว่า อัยการทราบว่าตนกำลังมีส่วนร่วมในการยกยอกเพราะ ก.ม.อาญาห้ามโอนทรัพย์สินเพื่อให้เกิดความเสียหายกับบุคคลอื่นที่มีสิทธิเรียกทรัพย์สินนั้นทางศาล

นอกจากนั้นศาลได้ออกคำสั่งอายัดที่ดินที่พิพาททั้งหมด เจ้าหน้าที่ผู้หนึ่งได้เปิดเผยว่า อัยการผู้ช่วยคนนี้ได้ไปวิ่งเต้นเพื่อขอเพิกถอนการอายัด ซึ่งแสดงเจตนาว่าตนเองจะได้เป็นคนกลางช่วยขายที่ดินแปลงนี้

ในวันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๔๑ ข้าพเจ้าได้ร้องขอให้สำนักงานอัยการสูงสุดสอบสวนเรื่องที่อัยการไม่ยอมฟ้องผู้กระทำผิด อัยการได้เชิญข้าพเจ้าไปสอบปากคำใช้เวลา ๓ วันเต็ม ๆ

ต่อมาในวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๒ รองอัยการสูงสุดได้มีหนังสือ แจ้งให้ข้าพเจ้าทราบว่าผู้ซื้อที่ดินแปลงนี้ปฏิเสธว่า อัยการไม่ใช่นายหน้าขายที่ดิน ซึ่งตรงกันข้ามกับคำเบิกความที่ผู้ซื้อเบิกความในศาล หนังสือฉบับนี้จบด้วยข้อความว่า "เหตุผลของการสั่งไม่ฟ้องก็ชอบด้วยข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย ทั้งได้แจ้งคำสั่งไม่ฟ้องให้พนักงานสอบสวนทราบตามกฎหมายแล้ว"

รองอัยการสูงสุดปฏิเสธว่า อัยการประจำจังหวัดคนนั้นไม่ได้วิ่งเต้นเพื่อเพิกถอนการอายัดที่ดิน

ที่ อส(สฝคค.)0003/ 1331

สำนักงานอัยการสูงสุด
ถนนหน้าทับเผย กรุงเทพฯ 10200

๘ กุมภาพันธ์ 2542

เรื่อง ร้องเรียนพนักงานอัยการ

สำนักงานอัยการสูงสุดพิจารณาแล้ว กรณีกล่าวหาว่า ~~นางสมศรีตน ชวนอง~~ วังเตนใหม่ การถอนอายัดที่ดินและขายที่ดินดังกล่าวข้างต้นนั้น เจ้าพนักงานที่ดินยืนยันว่า การเพิกถอนอายัดเป็นการดำเนินการของเจ้าพนักงานที่ดินตามระเบียบและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง มิได้มีผู้ใดไปดำเนินการตามที่มีการกล่าวหาแต่อย่างใด และการขายที่ดินของนางสมศรีตน ชวนองพงศ์ ผู้ซื้อก็ปฏิเสธว่านางสมศรีตน ชวนองพงศ์ ไม่ใช่นายหน้าขายที่ดิน ส่วนการที่พนักงานอัยการประจำศาลจังหวัดร้อยเอ็ดมีคำสั่งไม่ฟ้องนางสมศรีตน ชวนองพงศ์ ข้อหาโกงเจ้าหนี้และยักยอก นั้น จากการตรวจสอบได้ความว่า นางสมศรีตน ชวนอง ไม่ได้เกี่ยวข้องกับสำนวนดังกล่าว และเหตุผลของการสั่งไม่ฟ้องก็ชอบด้วยข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย

จดหมายจากอัยการสูงสุดปฏิเสธว่า อัยการอาจมีส่วนเกี่ยวข้องในการยักยอก

ต่อมาข้าพเจ้าได้โทรศัพท์ถึงอัยการสูงสุดเพื่อสอบถามเกี่ยวกับคำตอบที่ผิดสังเกตในหนังสือฉบับนี้ และได้คุยกับเจ้าหน้าที่ที่ทราบเรื่องนี้เป็นอย่างดี เจ้าหน้าที่ตอบว่าพยานมักพูดเท็จในศาลบ่อย ๆ จึงไม่อาจสรุปได้ว่า อัยการเป็นคนกลางจากคำเบิกความในศาล ข้าพเจ้าคิดว่าเป็นเรื่องแปลก เพราะอัยการต้องใช้คำเบิกความของพยานในศาลลงโทษจำเลยทุกวันอยู่แล้ว

ต่อมาในวันที่ ๒๓ พ. ค . ๒๕๔๓ หุ่นส่วนไทยผ่านการซักค้านและยืนยันว่าอัยการผู้ช่วยเป็นคน

ข้าฯ ได้ติดต่อให้ ~~นางสมศรีตน~~ เป็นผู้ไปขายฝาก แต่ไม่ทราบว่าผู้ใดจะเป็นผู้ไปติดต่อ แต่ข้าฯ ใจว่าเป็นที่ขายหรือนองขายของนางสมศรีตน การขายฝากได้มีการแจ้งให้ทราบด้วยว่าที่ดินกำลังจะถูกยึด

คำให้การของผู้ขายยืนยันว่าอัยการเป็นคนกลางในการขายที่ดิน

ติดต่อขายที่ดินจริงและได้แจ้งให้ผู้ซื้อทราบว่าจะต้องขายด่วนเพราะศาลกำลังจะยึดที่ดิน เมื่อทั้งผู้ซื้อและผู้ขายได้เบิกความสอดคล้องกันทุกประการ ในวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๔๓ ข้าพเจ้าได้ส่งจดหมายพร้อมแนบคำเบิกความให้สำนักงานอัยการสูงสุดขอให้มีการสอบสวนเรื่องนี้อีกครั้งหนึ่ง

เมื่อ ๑๑ เดือนผ่านไปโดยไม่มีคำตอบ ข้าพเจ้าได้ไปที่สำนักงานอัยการสูงสุดและพบกับม.ล..... ผู้แจ้งว่าการสอบสวนเสร็จแล้วและสำนักงานอัยการสูงสุดส่งรายงานไปที่สำนักนายกรัฐมนตรีน ต่อมาเจ้าหน้าที่สำนักนายกรัฐมนตรียืนยันว่าได้รับรายงานฉบับนี้แล้วแต่ปฏิเสธที่จะเปิดเผยผลการสอบสวนให้ผู้เสียหายทราบ น่าจะสันนิษฐานได้ว่า มีการช่วยกันปกปิดเรื่องนี้ต่อไปอีก

ตามพ.ร.บ.ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ผู้เสียหายมีสิทธิรับรู้ผลการสอบสวน

อัยการคดีกองอัยการลงนามและพร้อมที่จะใช้อำนาจในทางที่ผิดต่อไป

ธนาคารของรัฐช่วยจัดละครเรื่องการขายทอดตลาด

แผนการฟอกทรัพย์เป็นผลสำเร็จไม่เพียงแต่ที่ดินแปลงที่มีกรณีพิพาทเท่านั้น แต่รวมถึงสิ่งปลูกสร้างเป็นบ้านไม้สักทรงไทยมูลค่า ๓๐ ล้านบาทด้วย คำคู่ความของหุ้นส่วนไทยฉบับหนึ่งระบุว่าต้องการกำจัดหุ้นส่วนชาวต่างชาติออกไปจากกรรมสิทธิ์ในสิ่งปลูกสร้างด้วย

การทำเช่นนี้ ต้องได้รับความช่วยเหลือจากธนาคารเพราะธนาคารได้รับจำนองที่ดินและสิ่งปลูกสร้างทั้งหมดเพื่อเป็นหลักประกันในการกู้เงิน หุ้นส่วนไทยจึงไม่ชำระเงินกู้เพื่อสร้างกรณีผิดสัญญา

ในกลางเดือนมกราคม ๒๕๓๕ หุ้นส่วนไทยได้ไปที่สนงใหญ่ของธนาคารและเปิดเผยว่าตนเองเป็นน้องของท่านประธานธนาคารและยื่นคำขอที่แปลกสำหรับลูกหนี้ทั่วไปของธนาคาร คือขอให้ธนาคารขายทอดตลาดทรัพย์สินทั้งหมด เจ้าหน้าที่ของธนาคารตกลงตามนั้น

หุ้นส่วนไทยขอให้ธนาคารดำเนินการขายทอดตลาดในลักษณะที่แปลก ซึ่งมีผลลออกวงประชาชนทั่วไป กล่าวคือ ระงับการขายทอดตลาดที่ดินเพียงไม่กี่นาทีก่อนถึงเวลาการขายทอดตลาด มาตรการนี้จะทำให้ไม่มีใครมาประมูลนอกจากหุ้นส่วนไทยและผู้สมรู้ร่วมคิดเพราะสิ่งปลูกสร้างจะถูกแยกขายจากที่ดินแปลง

ต่อมาเดือนมกราคม ๒๕๓๕ ข้าฯ ไปติดต่อกับธนาคาร
ผู้เป็นโจทก์ในคดีนี้ดังกล่าวขอ ให้แยกขายสิ่งปลูกสร้างออกจากที่ดินซึ่งเป็น
ไม่พอจะได้ขอให้ขายที่ดินต่อไป ไปติดต่อกับเจ้าหน้าที่ฝ่ายสินเชื่อของธนาคาร
จำไม่ได้ ธนาคารตกลงตามที่ข้าฯ ร้องขอ

คำให้การของหุ้นส่วนไทยที่ยืนยันว่า ได้ขอธนาคารของรัฐขายสิ่งปลูกสร้างเป็นบ้านไม้สักแยกจากที่ดินที่เป็นที่ตั้ง

ที่เป็นที่ตั้ง

ตามข้อตกลงนี้ในวันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๓๕ ธนาคารขอให้ศาลขายทอดตลาดทรัพย์สินทั้งหมดที่ได้รับ
รับจำนองไว้ ซึ่งมีที่ดิน ๑๐ ไร่ และบ้านไม้สัก ศาลอนุญาตและกำหนดการขายทอดตลาดในวันที่
๔ มีนาคม ๒๕๓๕

เนื่องจากจำเลยผิดนัดมิได้ชำระหนี้ให้โจทก์ตามสัญญา ดังนั้นโจทก์จึงมีภาวะประสงค์
ขอให้เจ้าพนักงานบังคับคดีทำการขายทอดตลาดทรัพย์สินของจำเลยต่อไป ได้แก่ ที่ดินโฉนดเลขที่
และ ตำบล (ชื่ออำเภอ)
อำเภอ (กลางเมือง) จังหวัดปทุมธานี พร้อมสิ่งปลูกสร้างบนที่ดินดังกล่าว

24 มกราคม 2535 ธนาคารของรัฐขอศาลขายที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้าง

ในเช้าของวันที่จะมีการขายทอดตลาด ธนาคารได้ยื่นหนังสือขอยกเลิกการขายที่ดินจำนวน ๑๐ ไร่
เหลือแต่บ้านไม้สักมูลค่าสูง ซึ่งปลูกสร้างอยู่บนที่ดินแปลงที่ธนาคารยกเลิกไม่ขาย
ธนาคารปกปิดข้อเท็จจริงที่สำคัญคือ ไม่เคยมีเจตนาที่จะขายที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้างตามที่ธนาคารได้ขอ
ต่อศาลในวันที่ ๒๔ มกราคม

ตรงตามแผนการ ผู้ที่มาร่วมประมูลเกือบทุกคนกลับไปทันทีที่ทราบว่ามีกรเปลี่ยนแปลงรายการขาย
ทอดตลาด เหลือแต่หุ้นส่วนไทยและพรรคพวกเท่านั้น โดยที่หุ้นส่วนไทยประมูลทรัพย์สินได้เพียงผู้เดียว

ข้อ ๑. _____ วันที่ เวลา 10.00 นาฬิกา เจ้าพนักงานบังคับคดีไคร้ประกาศขายทอดตลาด
 ทรัพย์สินของจำเลย ซึ่งไคร้แก่ ที่ดินโฉนดเลขที่ _____
 พร้อมสิ่งปลูกสร้างบนที่ดินดังกล่าว นั้น

๒. เนื่องจากจำเลยไคร้ติดต่อดีงบางส่วนให้แก่วุฒก และขอให้วุฒกทำการ
 การขายทอดตลาดที่ดินโฉนดเลขที่ _____ และขอให้ขายทอดตลาดเฉพาะ
 สิ่งปลูกสร้างบนที่ดินดังกล่าวต่อไป ซึ่งมีผู้สนใจหลายรายประสงค์จะเข้าประมูลซื้อสิ่งปลูกสร้างดังกล่าวด้วย
 ขอศาลไคร้ โปรดอนุญาต

4 มีนาคม 2535 หนาครารองรัฐขอยกเลิกการขายที่ดินไม่กี่นาที่ก่อนการขายทอดตลาด

ในราคา ๒.๕ ล้านบาท ทั้ง ๆ ที่ราคาจริงมีมูลค่าเกิน ๓๐ ล้านบาท กรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินเปลี่ยน
 ไปเป็นของตนเองเพียงผู้เดียว

นอกจากนี้เดือนกุมภาพันธ์ หนาครารใช้การขายทอดตลาดฉานนี้เป็นข้ออ้างเพื่อปลดจำนองที่ดิน ๑๐ ไร่
 และหุ้นส่วนไทยก็ได้โอนกรรมสิทธิ์ที่ดินแปลงนี้ให้บุคคลภายนอกทันที ผู้ซื้อเบิกความภายหลังว่า
 เจ้าหน้าที่หนาครารได้มาตรวจสอบการโอนกรรมสิทธิ์ที่สำนักงานที่ดินแต่กลับไม่ได้ทวงถามเรื่องเงิน
 ที่ค้างชำระหลายล้านบาท

ต่อมาผู้เสียหายฟ้องหุ้นส่วนไทยและหนาครารเรียกค่าเสียหายโดยส่งหลักฐานเข้าสำนวนที่พิสูจน์โดย
 ปราศจากข้อสงสัยว่า การประมูลขายทอดตลาดนี้เป็นการใช้กระบวนการทางศาลเป็นเครื่องมือในการโกง
 ชาวต่างชาติ หุ้นส่วนไทยมาเบิกความแต่ปฏิเสธการช้ก้าน หนาครารองรัฐไม่ได้ต่อสู้คดีหรือส่งพยาน
 หลักฐานใด ๆ ทั้งสิ้น หนาครารได้ตกลงเพิกถอนผลการขายทอดตลาด แต่ด้วยเหตุผลทางก.ม. ทำไม่ได้
 เพราะหุ้นส่วนไทยได้โอนกรรมสิทธิ์ที่ดินบางส่วนให้บุคคลภายนอกแล้ว ในคำแก้ฎีกา หนาครารได้เน้นความ
 สัมพันธ์กับหน่วยงานรัฐบาล แต่ ศาลยกฟ้องไม่พิจารณาพฤติกรรมของหนาครารที่ไม่ได้ต่อสู้คดีเลย

เราสรุปจากคำสัมภาษณ์ของอดีตประธานศาลรัฐธรรมนูญและผู้พิพากษาท่านอื่น ว่าพวกท่านถูกบีบคั้น
 จนต้องยอมพินใจ นี่คงเป็นเหตุผลเดียวกันที่คำพิพากษาจะผิดระเบียบและใช้เหตุผลที่เป็นไปไม่ได้ตาม
 ก.ม. หนาครารองรัฐจึงไม่ต้องจ่ายค่าเสียหายใด ๆ

คู่ความไทยอยู่เหนือก.ม.

เมื่อปรากฏว่าคู่ความฝ่ายไทยอยู่เหนือก.ม. ผู้เสียหายร้องขอความช่วยเหลือจากรัฐบาลของตน ในเดือน มีนาคม ๒๕๔๖ กระทรวงการต่างประเทศสหรัฐได้ส่งเอกสารจำนวนมากให้กระทรวงการต่างประเทศไทย พร้อมบันทึกการทูตที่เน้นมวลขอผลการสอบสวนเรื่องนี้และเยยวยาให้ผู้เสียหาย

เกือบสามปีผ่านไป กระทรวงการต่างประเทศยังคงเพิกเฉยไม่ตอบ หรือทำอะไร ซึ่งเป็นการละเมิดมรรยาท ทางการทูตอย่างรุนแรง

สรุป

หุ้นส่วนไทยได้อิทธิพลยี่สิบของหุ้นส่วนต่างชาติเป็นของตนเองเกือบทั้งหมด ๑๐๐ ล้านบาทโดยเบิก ความเท็จ ปลอมแปลงเอกสาร และจัดละครฉากการขายทอดตลาด อัยการช่วยกันปกปิดพฤติกรรมกรรมการใช้อำนาจในทางที่ผิดของเพื่อนร่วมงาน ธนาคารของรัฐช่วยใช้กระบวนการทางศาลเป็นเครื่องมือในการ ยักยอกเงิน เจ้าหน้าที่สำนักนายกรัฐมนตรียกปิดเอกสารจากผู้เสียหายจนถึงทุกวันนี้แม้แต่กระทรวงการ ต่างประเทศ ซึ่งโดยปกติจะปฏิบัติต่อชาวต่างชาติอย่างสุภาพยังไร้มรรยาทแม้แต่จะตอบบันทึกการ ทูตอย่างเสียไม่ได้เหมือนไม่ให้เกิดกรณีประเทศสหรัฐ

จะมีใครไว้วางใจรัฐบาลที่วางเฉยเมื่อมีการกระทำผิดก.ม.อย่างร้ายแรงขนาดนี้

เจ้าหน้าที่สหรัฐหลายคนเห็นชัดว่า ถึงแม้เจ้าหน้าที่ไทยจะลงนามในเอฟทีเออย่างไร ชาวอเมริกันไม่อาจ คาดหวังการปฏิบัติที่ดีไปกว่าชาวต่างชาติผู้กำลังได้รับความเสียหายในเวลา

เพื่อปกป้องชื่อเสียงของประเทศกลับมา รัฐบาลควรสะสางปัญหาอย่างโปร่งใสและรวดเร็ว เมื่อรัฐบาลมี มาตรการไม่ให้เรื่องราวในลักษณะเดียวกันเกิดขึ้นซ้ำอีก รัฐบาลประเทศอื่นจะได้ไม่ต้องขอให้มี มาตรการพิเศษที่จะปกป้องนักลงทุนของเขา

ละครฉากเปลี่ยนกรรมสิทธิ์ในบ้านทรงไทยจากกรรมสิทธิ์ร่วมเป็นกรรมสิทธิ์แต่เพียงผู้เดียวของหุ้นส่วนไทย

รายละเอียดเพิ่มเติมและสำนวนคำเบิกความในกรงวอชิงตันใน ปี ๒๕๔๗ ดูได้
จาก http://www.camblab.com/thai_02.htm

ดร. เจฟฟรีย์ เรซ

เกิดเมื่อวันที่ 29 กรกฎาคม 2486 ที่เมืองนอร์วอล์ก รัฐคอนเน็คติคัต สหรัฐอเมริกา

2508 จบการศึกษาระดับปริญญาตรี เกียรตินิยม สาขารัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด

2514 ปริญญาโท สาขารัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด

2516 ปริญญาเอก สาขารัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด

2516-2519 เป็นนักวิจัยของ Institute of Current World Affairs, New York, USA

2522-2523 เป็นนักวิจัยของ Australian National University, Canberra, Australia

ผู้ก่อตั้งและประธานบริษัท Cambridge Electronics Laboratories ซึ่งออกแบบและจำหน่ายอุปกรณ์โทรคมนาคม และเป็นผู้ร่วมก่อตั้งบริษัท PT Industries International ซึ่งได้พัฒนาเทคนิคใหม่เกี่ยวกับการทดสอบสภาพคู่สายโทรศัพท์

ตั้งแต่ปี 2519 เป็นต้นมา เป็นที่ปรึกษาของบริษัทเอกชนและร่วมงานกับหน่วยราชการ องค์กรระหว่างประเทศ และสถาบันการศึกษาในเอเชีย รวมทั้ง Asian Institute of Technology, กระทรวงการต่างประเทศสหรัฐ, กรรมการด้านเศรษฐกิจและสังคมเอเชีย-แปซิฟิกขององค์การสหประชาชาติ, ธนาคารโลก และยังเป็นที่ปรึกษาโครงการปริญญาโททางการตลาด มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เคยเป็นอาจารย์บรรยายวิชาการที่มหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด, มหาวิทยาลัยเยล, มหาวิทยาลัยเทล อาวีฟ, Australian National University, สถาบันการบริการต่างประเทศของกระทรวงการต่างประเทศสหรัฐ, วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักรญี่ปุ่น, สถาบันการศึกษาเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ของสิงคโปร์ และวิทยาลัยการทหารบกของสหรัฐ

เกียรติยศทางการทหาร ได้แก่ เหรียญตราทหารราบจากการปฏิบัติหน้าที่ในสงครามเวียดนาม หลังจากนั้นไปประจำการในหน่วยงานทหารบกในเอเชีย จบการศึกษาจากวิทยาลัยเสนาธิการทหารบกสหรัฐ ได้รับเหรียญตราดีเด่นก่อนจะเกษียณด้วยยศพันโท

เขียนหนังสือหลายเล่มรวมทั้ง *War Comes to Long An* ที่ปัจจุบันใช้เป็นหนังสือประกอบการเรียนของนักศึกษาทหารในสถาบันการศึกษาทหารชั้นสูง และมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ได้เขียนบทความลงในวารสารต่าง ๆ เช่น *Asian Business and Industry*, *Asian Survey*, *Foreign Policy*, *ESCAP Journal*, *Modern Asian Studies* และ *Yale Review*

เป็นสมาชิกของสโมสรทหารบกและทหารเรือแห่งวอชิงตัน ดี. ซี., The Institute of Current World Affairs, สถาบันวิศวกรไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์, The Military Officers Association of America, ราชกรีฑาสโมสรและเป็นประธานสมาคมผู้ปกครองโรงเรียนนานาชาติไอซ์สเบิร์ก กรุงเทพฯ